

Η ΚΑΛΗ ΤΥΧΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ.

Γράφει ο

Ιωάννης Μπαλτζώης

Υπτγος (ε.α.)

Βιώνοντας την τραγική οικονομική κρίση που σαν καταιγίδα σαρώνει την πατρίδα μας είναι λογικό και επόμενο

όλοι μας να σκεφτόμαστε το μέλλον μας, το προσωπικό, το οικογενειακό, της πατρίδος μας. Και φυσικά να αγνοούμε, να αδιαφορούμε και γενικά να μην έχουμε διάθεση πληροφόρησης για το τι συμβαίνει αλλού και έτσι να είμαστε ανημέρωτοι για τα παγκόσμια τεκταινόμενα, που ενδεχομένως να μας αφορούν άμεσα ή έμμεσα. **Ας δούμε τις εξελίξεις στη ευρύτερη περιοχή μας , τι αναμένεται και αν έχουν κάποια σχέση με μας.**

Αν και 2.300 KM χωρίζουν την Λιβύη από την Συρία, ο **Μουαμάρ Καντάφι** και ο **Μπασάρ Άσσαντ**

έχουν κάτι κοινό. Φαίνεται ότι είναι

οι δύο Άραβες ηγέτες, που προς το παρόν επιβιώνουν από το τσουνάμι των εξεγέρσεων, που έπληξε την περιοχή της Β. Αφρικής και της Μ. Ανατολής, παρά την πίεση (και την οργάνωση) που άσκησαν για την πτώση των

. Σε' ότι αφορά την Συρία, όπως φαίνεται προς το παρόν ο Στρατός ελέγχει πλέον το μεγαλύτερο μέρος της χώρας, εκτός από την περιοχή του Χομς, στην κεντρική Συρία και όπως όλα δείχνουν η επικράτηση του Άσσαντ και ο τερματισμός της εξέγερσης μετά από τρεις μήνες είναι δεδομένος και αναμένεται σύντομα. Η επιτυχία αυτή οφείλεται στην

σιδηρά πυγμή που επέδειξε ο πρόεδρος Άσσαντ στην καταστολή της εξέγερσης, πλην όμως εκτιμούμε ότι συνετέλεσαν και οι παρακάτω τέσσερις παράγοντες:

A. Η απόφαση των Δρούζων της Συρίας να παραμείνουν ουδέτεροι και έξω από τις αντιπαραθέσεις, υπακούοντας στις εντολές του Λιβανέζου Δρούζου ηγέτη Γουαλιντ Τζουμπλάτ.

B. Η μεσαία οικονομική τάξη που ζει στις μεγαλύτερες πόλεις, την Δαμασκό και την Αλέπο, **στάθηκε και αυτή ουδέτερη στις εξεγέρσεις.**

Γ. Οι Χριστιανοί της Συρίας, που αποτελούν την οικονομική ραχοκοκαλιά της Συρίας, **υποστήριξαν το καθεστώς Άσσαντ**

Δ. Τέλος και πολύ σημαντικό ότι περισσότεροι από 100 Ιρανοί και Χεζμπολάχ ηγέτες και προσωπικότητες, όχι μόνο στήριξαν το καθεστώς της Συρίας, αλλά και εξήντησαν την επιρροή των και ασχολήθηκαν ενεργά με σκοπό την καταστολή της εξέγερσης, θεωρώντας ότι αυτή ήταν υποκινούμενη από τον μεγάλο εχθρό των, τις ΗΠΑ και ακόμη την Ευρώπη. Και έπεισαν πράγματι τις μεγάλες μάζες.

Ο πρόεδρος Άσσαντ χρησιμοποίησε τον Στρατό του σε όλη την κλίμακα και μεγάλες Μονάδες κατέλαβαν την νότια περιοχή του Χοράν και την κύρια πόλη την Ντάαρα, από όπου ξεκίνησαν οι εξεγέρσεις, εγκαθιστώντας ένα καθεστώς σκληρών μέτρων και τρομοκρατίας. Το αυτό συνέβη και στις άλλες περιοχές που υπήρξαν εξεγέρσεις. **Έτσι η ανατροπή του καθεστώτος εξελίχθηκε σε mission impossible**, καθιστώντας ανέφικτο τον αρχικό σχεδιασμό των παγκοσμιοποιητών (Νέα Τάξη Πραγμάτων), που όμως, όπως σε κάθε σχεδιασμό υπάρχει πάντα εναλλακτική λύση. Βέβαια οι συγκρούσεις συνεχίζονται, αλλά όπως φαίνεται τελευταία δείχνουν εξασθενημένες.

Σε ότι αφορά τώρα την Λιβύη η κατάσταση παραμένει ακόμη ομιχλώδης, χωρίς σημαντικές μεταβολές. Δηλαδή **η επιχείρηση «Αυγή της Οδύσσειας» συνεχίζεται**

κανονικά (ως γνήσια Οδύσσεια πλέον),

παίρνοντας

μάλιστα παράταση από τον ΟΗΕ. Ο Καντάφι ελέγχει το Δυτικό μέρος της χώρας, πλην της πόλης Μισράτα, οι δε αντικαθεστωτικοί κρατούν τις θέσεις των και συνεχίζουν τις επιχειρήσεις με την φανερή πλέον βοήθεια των Δυτικών. Μάλιστα σε πολλές περιοχές των αντικαθεστωτικών η παρουσία στρατιωτικών συμβούλων, όπως Βρετανών είναι φανερή. Και εδώ όμως το σχέδιο δεν προχώρησε όπως αναμένετο, αλλά όπως είπαμε πάντα υπάρχουν εναλλακτικά σχέδια. Έτσι σύμφωνα με αξιόπιστες πηγές από την Μ. Ανατολή, την Παρασκευή 27 Μαΐου, κατά την συνάντηση των G8 στην Deauville της Νορμανδίας, οι Πρόεδροι ΗΠΑ και Ρωσίας, Ομπάμα και Μεντβέντεφ συζήτησαν για την κατάσταση στην Μ. Ανατολή και αποφάσισαν για το μέλλον της Συρίας και της Λιβύης.

Σύμφωνα με πληροφορίες ο Ομπάμα υποσχέθηκε στον Μεντβέντεφ να αφήσει τον Άσσαντ να ολοκληρώσει χωρίς μεγάλη πίεση (από ΗΠΑ και Ευρώπη) την καταστολή της εξέγερσης στην χώρα του, αφού αυτή ήταν η επιθυμία της Ρωσίας. Σε αντάλλαγμα ο Μεντβέντεφ υποσχέθηκε να βοηθήσει τις ΗΠΑ με την Λιβύη και να δώσει ένα τέλος στην υφιστάμενη κατάσταση. Η λύση θα είναι η απομάκρυνση του Καντάφι από την εξουσία με την βοήθεια των Ρώσων

. Όσο για τα αίτια του μένους κατά της Λιβύης και του Καντάφι ιδιαίτερα, είχαμε αναφερθεί πρόσφατα σε προηγούμενο άρθρο μας, με τίτλο «Η πικρή αλήθεια για την Λιβύη». Δηλαδή **στην ουσία οι δύο υπερδυνάμεις αντάλλαξαν τον Καντάφι για τον Άσσαντ, ή αλλιώς η Ρωσία έδωσε ψυχρά τον Καντάφι, προς χάριν του Άσσαντ.**

Οι δύο ηγέτες διαπίστωσαν στις κατ' ιδίαν συζητήσεις των ότι ο Σαρκοζί και ο Κάμερον παρά την μεγάλη των εμπλοκή στον πόλεμο της Λιβύης μάλλον χάνουν τον καιρό τους και δεν έχουν καμιά πιθανότητα να διώξουν τον Καντάφι. Μάλιστα αναφέρθηκαν στους Νατοϊκούς βομβαρδισμούς ότι ακόμη δεν έχουν επιτύχει τίποτα το ουσιαστικό και οι πέντε Ταξιαρχίες του Καντάφι παραμένουν επιχειρησιακά αξιόλογες. Τι ειρωνεία για τους φιλόδοξους ηγέτες της Γαλλίας και της Βρετανίας !! Ενδεχομένως μόνο οι χερσαίες επιχειρήσεις θα έδιδαν λύση στο θέμα, αλλά προς το παρόν κανείς δεν είναι διατεθειμένος να αποστείλει δυνάμεις, για χερσαίες επιχειρήσεις. Ακόμη Ομπάμα και Μεντβέντεφ συμφώνησαν ότι επειδή δεν υπάρχει καμιά ηγετική προσωπικότητα πολιτική ή στρατιωτική από τον χώρο των Λίβυων εξεγερμένων θα ανευρεθεί κάποιο πρόσωπο από την φυλή του Καντάφι για να αναλάβει την κεντρική διοίκηση της Λιβύης, ή έστω κάποιο μέλος της οικογένειας Καντάφι. Σε αντάλλαγμα ο Καντάφι θα αποσυρθεί, χωρίς προφανώς άλλες επιπτώσεις, αν και δεν δόθηκαν απόλυτες εγγυήσεις.

Βέβαια υπάρχει και άλλος εναλλακτικός σχεδιασμός, η διαίρεση της Λιβύης σε δύο κράτη-περιοχές, την Τριπολιτάνα και την Κυρηναϊκή, που θα εξαρτηθεί από τις εξελίξεις

. Το deal των δύο υπερδυνάμεων έκλεισε και αναμένουμε να δούμε τις μεθοδεύσεις και τις μελλοντικές εξελίξεις και μάλιστα σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Τώρα αν ο Άσσαντ χρησιμοποίησε και ακόμη χρησιμοποιεί υπέρμετρη βία εμπλέκοντας τον Στρατό, σκοτώνοντας εν ψυχρώ δεκάδες πολίτες, ξεπερνώντας προ πολλού τους χιλίους νεκρούς, αυτό δεν επηρεάζει τις δημοκρατικές ευαισθησίες ΗΠΑ, Δυτικών χωρών και Ρωσίας, αφού τα κριτήρια είναι άλλα και έχουν κατά βάση οικονομικό υπόβαθρο.

Εδώ να αναφερθούμε σε κάποια γεγονότα που συνέβησαν πριν και τώρα αναδεικνύουν την σημασία που δεν είχαμε αντιληφθεί ή δεν δώσαμε σημασία τότε. Έχει σχέση με την οριοθέτηση της ΑΟΖ (αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης), που πολύ λόγος γίνεται τελευταία. Όλοι μας έχουμε ενημερωθεί για την τεράστια σημασία που έχει η νήσος του Καστελόριζου για την Ελληνική ΑΟΖ, όπου συνενώνεται με την Κυπριακή τοιαύτη. Πέρυσι όμως η Τουρκία είχε κατορθώσει να συνομιλεί και στην ουσία να συνεργάζεται και με την Αίγυπτο και με την Λιβύη, προσπαθώντας να προκαταλάβει τα όρια της Ελληνικής ΑΟΖ. Έτσι ο Μουμπάρακ δεν συμφωνούσε με την Κυπριακή ΑΟΖ και την συμφωνία οριοθέτησης της με το Ισραήλ. Ο δε Καντάφι δεν αναγνώριζε ότι η νήσος Γαύδος (τώρα εξηγούνται η επίσκεψη του πρώην προέδρου Μπους στην νήσο και το μεγάλο και ανεξήγητο ενδιαφέρον των Τούρκων) είχε ΑΟΖ και ότι η Ελληνική ΑΟΖ θα έπρεπε να άρχιζε από την Κρήτη, που σημαίνει ότι η Ελληνική ΑΟΖ τότε θα ήταν μικρότερη και θα είχε (η Λιβύη) μεγαλύτερη περιοχή στην λεκάνη του Λιβυκού πελάγους, όπου υπάρχει το κοίτασμα φυσικού αερίου ΚΡΗΤΗ-Α, στην αποκαλούμενη περιοχή Μεσογειακή Ράχη (περιοχή νοτίως της Κρήτης, που φθάνει από Ιόνιο μέχρι δυτικά της Κύπρου). Κάτι παρόμοιο συνέβαινε και με την Αίγυπτο, που συμπλέοντας με την Τουρκία στο θέμα Καστελόριζου, απέβλεπε σε σφετερισμό των νομίμων Ελληνικών δικαιωμάτων και των Κυπριακών, εκμεταλλευόμενη μέρος των κοιτασμάτων της περιοχής Μεσογειακής Ράχης. Ευτυχώς για μας, "ο καλός Θεός της Ελλάδος" ταύτισε τα Αμερικανό - Ισραηλινά συμφέροντα με τα δικά μας. Έτσι το Ισραήλ και η Αμερικανό - Εβραϊκών συμφερόντων εταιρεία έρευνας και εξόρυξης των υδρογονανθράκων από την περιοχή της θάλασσας της Λεβαντίνης (μεταξύ Κύπρου και Ισραήλ), θεώρησαν ότι ο συμφερότερος τρόπος μεταφοράς των υδρογονανθράκων ήταν διαμέσω αγωγού που θα διήρχετο από την Κυπριακή και Ελληνική ΑΟΖ προς την Ευρώπη, χωρίς να παρεμβάλλονται άλλες χώρες, όπως Αίγυπτος, Τουρκία και «Θεός φυλάξει για τους Ισραηλινούς» η Λιβύη. Και όλα αυτά χωρίς εμείς να κάνουμε ΤΙΠΟΤΑ απολύτως, αν και το δίκαιο της θάλασσας είναι με το μέρος μας. Έτσι για καλή μας τύχη Ισραηλινοί και Αμερικανοί δουλεύουν για τα συμφέροντα της Ελλάδος!!!!

Καταλήγοντας ως είμαστε ενημερωμένοι, ότι όλοι παίζουν διάφορα παιχνίδια, ο Καντάφι έπαιζε παιχνίδι εις βάρος μας με την Γαύδο και την Ελληνική ΑΟΖ, ο Μουμπάρακ επίσης και ασχέτως αν δικαίως ή αδικώς υπέστησαν μέχρι τώρα, η απομάκρυνσή των είναι ευτύχημα και καλή τύχη για την Ελλάδα και τα οικονομικά της συμφέροντα. Και εδώ οφείλουμε να πούμε ένα "ευχαριστώ" στους Ισραηλινούς και Αμερικανούς, που εξυπηρετώντας τα δικά τους συμφέροντα, εξυπηρετούν ταυτόχρονα και τα Ελληνικά, καθόσον στην συγκεκριμένη περίπτωση ταυτίζονται. Σε ότι αφορά την Συρία και επειδή δεν υπάρχει ακόμη Ισραηλινή αντίδραση εκτιμούμε ότι ο Σύρος πρόεδρος υποσχέθηκε και στους Ρώσους και στους Ισραηλινούς κάτι. Αυτό το κάτι θα το μάθουμε στο άμεσο μέλλον, όταν θα δούμε τα συμφωνηθέντα να υλοποιούνται και εμείς να αισθανόμαστε έκπληξη για τις απρόβλεπτες εξελίξεις. Τελειώνοντας να συνειδητοποιήσουμε ότι τίποτα δεν είναι ότι φαίνεται ή όπως μας σερβίρεται και ακόμη ότι προέχει το εθνικό συμφέρον πάνω από όλα.

Ή όπως έλεγε η Βρετανική διπλωματία του 19

ου

και 20

ου

αίω να «εμείς δεν έχουμε φίλους και εχθρούς, εμείς έχουμε μόνο συμφέροντα».

□□□□